

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی روایت و معماری: نقش روایت در افزایش تعاملات اجتماعی مخاطبان در موزه های شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 20، شماره 49 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ناهید گیل امیررود - دانشجوی دکتری معماری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

فرزانه اسدی ملک جهان - استادیار، عضو هیات علمی گروه معماری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

سیده مامک صلواتیان - استادیار، عضو هیات علمی گروه معماری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

براساس نگرش کارتزینی و دوگانه انگاری تقدم ذهن بر بدن، موزه ها از زمان به کار آغاز آن ها در قرن هفدهم، تحت تاثیر مفاهیم بصری بوده اند و نمایش به عنوان تجربه ای کاملاً بصری در نظر گرفته می شد. با اهمیت یافتن نقش مخاطب در قرن بیستم میلادی به تدریج ظرفیت حافظ بدن در عمل به خاطر سپردن و همدلی مورد توجه قرار گرفت. هدف پژوهش حاضر بررسی تطبیقی روایت و فضا و تحلیل نقش روایت در افزایش تعاملات اجتماعی مخاطبان در موزه های شهر تهران است. تهران به عنوان پایتخت تاریخی و فرهنگی کشور، روایت های متعددی از فضاهای شهری ارائه می دهد. این مطالعه از نوع کاربردی است و براساس نظریه داده بنیاد صورت گرفته است. یافته های پژوهش حاکی از این است که حضور مخاطبان در فضا فرصت تعاملات اجتماعی را افزایش می دهد. در فرآیند ادراک بدنمند از موزه ها، مخاطب در رویدادهای گذشته با پیشینیان همدردی می کند، با دیگر بازدیدکنندگان تعامل داشته و در نهایت روایت خود را از فضا می سازد. اهداف پژوهش: شناسایی مولفه هایی که روایت از طریق آن کیفیت فضای موزه را بهبود می بخشد. شناخت چگونگی ارتباط مخاطبان با موزه در روند ادراک فضا. سوالات پژوهش: روایت از طریق چه مولفه هایی کیفیت فضای موزه را بهبود می بخشد؟ ارتباط موزه و مخاطبان در روند ادراک فضا چگونه است؟

کلمات کلیدی:

موزه، روایت، تفسیر، تجربه بدنمند، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732469>

